

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **nezl. D. T. H.**, narozený x, státní příslušnost x
v řízení zastoupeného advokátem Mgr. Markem Sedlákem
se sídlem Brno, Příkop 8

proti
žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**
se sídlem Vietnam, Hanoi, 13 Chu Van An,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající v tom, že dne 7.11.2016 vrátil žalobci jeho žádost o povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití s matkou v České republice, byl nezákonný.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany před nezákonným zásahem, který spočívá v tom, že žalovaný odmítl převzít žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu za účelem společného soužití s matkou v České republice, neboť nebyla připojena písemná žádost matky o upuštění od povinnosti osobního podání žádosti.
2. Konstatoval, že se žalobce dne 7.11.2016 na základě registrace v tzv. systému Visapoint dostavil na velvyslanectví ČR v Hanoji za účelem osobního podání žádosti o trvalý pobyt za účelem společného soužití s matkou. Žalobce je mladší 15 let, proto se na zastupitelský úřad dostavil i jeho zákonný zástupce – otec pan N. V. Q., neboť matka žije v České republice a dostavit se proto nemohla. Matka současně zmocnila paní N. T. K. C. k zastoupení při osobním podání žádosti. Žádost ale byla vrácena ze strany žalovaného správního orgánu s odůvodněním, že rodiče žalobce jsou rozvedeni a žalobce byl svěřen do výchovy matce a přítomný otec proto není jako zákonný zástupce oprávněn podat žádost za žalobce. Otci bylo sděleno, že on sám není oprávněn žádost podat, tu lze podat pouze v případě, že matka z důvodu svého pobytu v ČR požádá žalovaného od upuštění od povinnosti osobního podání žádosti o trvalý pobyt.
3. Žalobce navrhl, aby soud vydal rozhodnutí, že zásah žalovaného spočívající v tom, že dne 7.11.2016 vrátil žalobci jeho žádost o povolení k trvalému pobytu, byl nezákonný. Žalobce současně v podané žalobě žádal, aby soud přikázal žalovanému, aby převzal podanou žádost o povolení k trvalému pobytu. Podáním ze dne 16.12.2016 žalobce změnil žalobní návrh a na této části žaloby již netrval.
4. Žalovaný se k podané žalobě nevyjádřil, vyjádření zaslalo pouze Ministerstvo zahraničních věcí ČR, ve kterém konstatovalo, že Zastupitelský úřad v Hanoji postupoval správně, když žádost o povolení k trvalému pobytu nepřevzal. Povinnost osobního podání náležela zákonné zástupkyně nezletilého žalobce a pokud se matka nemohla dostavit osobně na úřad, měla požádat o upuštění od osobní přítomnosti. Vzhledem k tomu, že žádost o upuštění od osobní přítomnosti vůbec předložena nebyla, zastupitelský úřad nebyl seznámen s konkrétními důvody, proč se zákonná zástupkyně žalobce nemohla na zastupitelský zastavit osobně. Závěrem navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou, i s ohledem na to, že žalobce dne 12.12.2016 na Zastupitelském úřadu v Hanoji již svoji žádost o povolení k trvalému pobytu podal.
5. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem vyplývá skutkový stav tak, jak jej popsali žalobce i žalovaný.
6. Městský soud v Praze vycházel při posouzení důvodnosti podané žaloby z pojmového vymezení nezákonného zásahu obsaženého v § 82 zákona č. 150/2002 Sb. – soudního řádu správního v platném znění (dále jen s.ř.s.), podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
7. Z podané žaloby je patrné, že žalobce nezákonný zásah spatřuje v jednání pracovníků Velvyslanectví České republiky v Hanoji, kteří odmítli přijmout žádost žalobce o trvalý pobyt na území ČR za účelem jeho společného soužití s matkou, neboť nebyla

připojena písemná žádost matky u upuštění od povinnosti osobního podání žádosti touto zákonnou zástupkyní.

8. Z tvrzení žalobce uvedeného v podané žalobě i z vyjádření ministerstva je patrné, že se žalobce dne 7.11.2016 dostavil na Velvyslanectví ČR v Hanoji v doprovodu svého otce, pana N. V. Q. a zástupkyně, která byla zmocněna matkou žalobce k zastoupení při osobním podání žádosti, paní N. T. K. C..
9. Zásadní otázkou v projednávané věci je, zda lze postup žalovaného, který vrátil žalobci jeho žádost, považovat za nezákonný zásah. Je patrné, že žalobce je nezletilý, jeho rodiče jsou rozvedeni a žalobce byl svěřen do péče matky, která nyní žije v České republice. K jednání na velvyslanectví se osobně dostavil nezletilý žalobce, jeho otec a matkou zmocněná zákonná zástupkyně. Spornou otázkou tedy je, zda stačilo, aby podmínka osobní účasti při podání žádosti byla splněna tím, že nezletilého žadatele zastupovala zákonně zmocněná zástupkyně v doprovodu otce žalobce.
10. Shodnou otázkou se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14.9.2016, č.j. 6 Azs 25/2016-34 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém dospěl k závěru, že v případě, že se cizinec mladší 15 let dostaví k podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky osobně (§ 169 odst. 14 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky) spolu s rodinným příslušníkem zmocněným zákonnými zástupci k jeho výchově, přičemž rodiče se prokazatelně na území České republiky nenacházejí, má být řízení o této žádosti zahájeno (§ 44 odst. 1 správního řádu) z důvodu splnění podmínky osobní přítomnosti žadatele.
11. Městský soud neshledal důvod, pro který by se měl od zde uvedených závěrů odchýlit, i když si je vědom toho, že v nyní projednávané věci šlo o podání žádosti na Velvyslanectví ČR v Hanoji. Podstatné je, že se, shodně jako ve věci projednávané Nejvyšším správním soudem, nezletilý osobně dostavil k podání žádosti spolu s osobou zmocněnou k jeho zastupování, a žalovaný měl proto řízení podáním žádosti považovat za zahájené.
12. Nelze tedy učinit jiný závěr než, že nezletilému žalobci, který byl doprovázen zástupcem zmocněným jeho zákonnou zástupkyní, mělo být umožněno podat žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Jestliže žalovaný tuto žádost nepřevzal a žalobci ji vrátil, dopustil se nezákonného zásahu do práv žalobce podle § 82 s.ř.s., neboť podmínka osobního podání žádosti žalobcem byla splněna. V projednávané věci byl navíc kromě zmocněné zástupkyně žalobce u jednání před zastupitelským úřadem přítomen i vlastní otec žalobce, který sice po rozvodu manželství nemá syna ve výchově, ale stále je jeho zákonným zástupcem.
13. Soud z výše uvedených důvodů proto dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a proto jí podle ustanovení § 87 odst. 2 soudního řádu správního vyhověl, když ve výroku I. určil, že postup žalovaného byl nezákonným zásahem.
14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za dva úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí zastoupení, sepis žaloby) a dva režijní paušály po 300 Kč. Náklady za právní zastoupení činí částku 6.800 Kč. K tomu je nutno připočítat daň

z přidané hodnoty ve výši 21% z této částky, neboť zástupce žalobce osvědčil před soudem, že je plátcem této daně, která v dané věci činí 1.428 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč, a proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 10.228 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. února 2018

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu

